

Artikelarkiv Arvesølv 2004

Med nål og tråd

af Gudrun Jensen

Begrebet "sy pige" sætter man jo nu ofte i forbindelse med ord som "sy pigtips" eller "sy pigeroman", hvilket jo afslører en ret nedladende holdning til et sådant erhverv. For et par generationer siden, før "køb, brug og smid væk" kulturen holdt sit indtog, var sy piger kvinder, der syede eller reparerede for folk der havde råd til at dette arbejde blev overladt til særligt kyndige, der dog næppe fik nogen fyrstelig betaling for det. Både i Munkebo og Dræby har vi kendskab til en del sy piger, og blandt de kendteste var søstreparret Sørine (Rasmine) og (Anne) Kirstine Poulsen.

Sørine Poulsen som konfirmand 1896 eller 1897.

Pigerne blev født i hhv. 1882 og 1885 i en husmandsfamilie (der er en del uoverensstemmelser i de officielle papirer om Sørines fødselsdato). Faderen var Anders Poulsen (f. 1842) og moderen Johanne Kirstine, f. Rasmussen, som mest kaldte sig Hanne.

Hjemmet var på Dræby Mark, helt præcist i Møllelauget, i det nuværende smukke bindingsværkshus Kølstrupvej 42.

Faderen var mølkerkarl på Østergård mølle, og Kirstine arbejdede som barn på Østergård

Møllegård og passede bl.a. kvæg på "Nissekrogen", en lod på det lidt fjerne Dræby Fed, der dengang hørte til gården. Hun bevarede livet igennem et tæt tilhørsforhold til gården og dens forskellige beboere (se indledningen til foregående artikel). Begge søstre forblev ugifte og boede i hjemmet sammen med moderen efter faderens død. Da moderen døde i 1930'erne, blev de boende i huset.

I 1962 blev den 77-årige Kirstine interviewet til Fyens Stiftstidende i sit hjem i anledning af hendes udstilling af forskellige håndarbejder på Centralbiblioteket i Odense. Af interviewet fremgår det at "søstre lever et stille liv blandt antikviteter og smukke håndarbejder". Mange af tingene har de arvet med huset fra moderen og forskellige slægtninge, bl.a. moderens brudesmykke, et fichu (dvs. et trekantet tørklæde, som bruges som halspynt på nedringet kjole), diverse kniplinger og en kappeæske tilhørende deres tante. Kirstine fortæller i interviewet at hun altid har været interesseret i håndarbejde, som hun bl.a. dygtiggjorde sig i da hun i årene før 1. verdenskrig tjente 2 år som kokkepige i København.

Kirstine Poulsen som ældre i 1960'erne.

Hjemme igen i Munkebo arbejdede hun for "Hjemmets" håndarbejdsafdeling, hvor hun syede de ting, som blev bestilt af læserne, og senere leverede hun syarbejder til "Permin". Til sidst fortæller hun at hun nu er i gang med sit sidste større arbejde, en sofapude, som hun havde påbegyndt i 1902, men aldrig gjort færdig (!)

Det var dog ikke kun håndarbejde og antikviteter, der havde optaget hendes liv. Hendes forældre solgte i årevis æg og frugt på Odense torv. Det overtog hun og rejste i 38 år to gange om ugen med toget til Odense med sine kurve med frugt,

"Sygehuset", Kølstrupvej 42, som det ser ud i dag.

æg og blomster. (Det vides fra andre kilder at disse også omfattede selvbundne grønne kranser). Hun ophørte først med denne handel i 1955, da hun blev 70. Det fremgår af interviewet at hun var glad for al den friske luft og de mange kontakter hun fik gennem de mange år.

3 år senere, i 1965, blev hun igen interviewet i anledning af 80-års dagen. Hun er stadig frisk og rørig, bl.a. cykler hun ofte for motionens skyld til "det nye Munkebo" eller de 7 kilometer til Kerteminde.

Hun fortæller endvidere at det mest var søsteren Sørine, der dyrkede haven, mens det var hende som solgte produkterne. Hun kørte varerne på cykel til Treløerup, og havde så engageret en drager til at hjælpe sig i Odense. Det var på grund af sygdom hun måtte indstille handelen i 1955, men de sælger stadig til venner og bekendte.

Om huset fortæller hun endvidere at det netop er 100 år siden det blev bygget, og at mange af møblerne i det er fra forældrenes tid. Antikviteterne havde hun fundet, ofte på kunstauktioner, når der var torvedag i Odense. Hun siger at det tager tid at holde de gamle ting pæne, men at "sagerne giver dem daglig glæde". Fjernsynet kan de godt undvære, bare de har radioen.

Sørine og Kristine døde i henholdsvis 1973 og 1970 og i dag bor der igen en "syge", Lisbeth Gundersen med firmanavnet "Madame Holst" i det gamle hus ved fjorden. Hun syr og designer festtøj, brudekjoler m.m., så ringen må siges at være sluttet.